

S Ö Z L Ü Ğ Ü M

Sevgili arkadaşlar, kitabımızın içinde geçen ve anlamını bilmediğiniz kelimeleri bu bölümde bulabilirsiniz.

A

Abdest bozmak: Küçük veya büyük tuvaletini yapmak.

Âdet: Alışkanlık, gelenek.

Ağ: Seyrek olarak kafes şeklinde iplik, sicim, tel gibi malzemeden yapılan örgü.

Ağarmak: Beyazlaşmak, aydınlanmak.

Âhiret: Dünyadan sonraki hayat, öbür dünya.

Ahlâk: Huy, davranış.

Akraba: Aralarında soy yakınlığı bulunanlar.

Aksırmak: Hapşirmek.

Allahu Ekber: Allah en büyüktür.

Âlim: Bilen, bilgili.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

Aleyhi's-selam: (a.s.) "Ona selâm olsun"

Amel: İş, çalışma.

Arafat: Hacıların Arefe günü vakfeye durdukları yer.

Arefe: (Arife) Bayramdan bir gün öncesi

Arınmak: Temizlenmek.

Asır: (Asr) Devir, çağ, yüz yıllık zaman dilimi.

Astronomi: Gök cisimleri ile ilgilenen bilim dalı, gökbilimi.

Avret: İnsan vücudunda görünmemesi gereken yerler.

Âyet: Kur'ân-ı Kerîm'deki iki durak arasındaki Allah Teâlâ'nın kelamı (sözü).

Azamet: Büyüklük, ululuk.

Azap: Günahlara karşı çekilecek ceza. Şiddetli acı duygusu, büyük ruhi sıkıntı.

Azmetmek: Bir işi yapmaya karar vermek.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

B

Bağ: Bahçe, ip.

Bâki: Kalıcı, sürekli, devamlı. Korunmuş.

Barış: Savaşsızlık durumu. Savaştan sonra silah bırakma, uzlaşma, anlaşma.

Bedr: Ay.

Bereket: Nimet, Cenâb-ı Allah'ın sunduğu imkânlar. Bolluk, gürlük.

Biat: Uyma, bağlanma.

Böbürlenme: Öğünme.

Buluğ: Ergenlik, yetişkinliğe geçiş dönemi.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

C

Celle Celälühü: (c.c.) "O'nun şanı, yüksekliği, büyüklüğü artsın, çoğalsın" anlamında Allah için kullanılan söz.

Cahil: Bilgisiz.

Cahiliyet: (Cahiliyyet) bilgisizliğe, cahilliğe ait.

Can kulağıyla dinlemek: Anlatılanı iyi duymak.

Cemaat: Topluluk.

Cenaze: Gömülmemiş insan, ölü.

Cihan: Dünya, kâinat, âlem.

Cinsiyet: Erkeklik veya dişilik.

Cünüp: Gusül abdesti alması gereken kişi.

Ç

Çehre: Yüz, görünüş.

Çınlamak: Yankı yapmak.

Çoğunluk: Sayıca fazla olan.

Çöl: Kumluk, ıssız geniş arazi.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

D

Deva: İlaç

Deve: Yük taşımakta kullanılan bir çöl hayvanı.

Deyu, deyu: Diye, diye.

Diri: Canlı.

Dirilmek: Canlanmak, iyileşmek.

Dost: Sevilen kimse, arkadaş.

Dua: Allah'a yalvarma.

Dürüst: Doğru, güvenilir.

Dul: Eşi ölmüş ya da eşinden ayrılmış kimse.

Doya doya: Tadını, zevkini çıkara çıkara.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

E

Ecel: İnsan ömrünün bitmesi.

Ebedî: Sonsuz,

Elçi: Haber getiren.

Emanet: Geri alınmak üzere bırakılan şey.

Emek: Bir işi yapmak için sarfedilen güç.

Esirgemek: Korumak.

F

Farz: Mutlaka yapılması gereken dinî emirler.

Fecir: (Fecr) Güneşin doğmaya başlamasından önceki alacakaranlık.

Felâh: Kurtuluş.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

G

Ganî: Zengin.

Gaye: Amaç, maksat.

Göl: Büyük ve derin durgun su.

Gönül yıkmak: Kalp kırmak, gücendirmek.

Güman: Şüphe.

Gümansız: Şüphesiz, tam inanan.

Gütmek: Hayvanları otlatarak sürmek.

Güvercin: Birçok türleri olan kuş.

Güzel amel: İyi iş, sevabı bol olan amel.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

H

Habip: Sevilen, sevgili.

Hades: Gözle görülmeyen pislik.

Hadis: Hz. Muhammed (s.a.v.)'in söz ve davranışları.

Had safha: Son, sınır.

Hak: (Hakk) Doğru, gerçek.

Hak yemek: Başkalarının hakkını vermemek.

Hâl: Durum, tutum.

Haram: İslâm dininde yapılması kesin yasak olan işler.

Hardal tanesi: Çok küçük şey.

Hâtun: Kadın, hanım.

Hayır: İyilik.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

Helâl: İslâm dininin yapılmasını yasaklamadığı iyi işler.

Hidâyet: Doğruluk. Doğru yola girmek.

Hilallemek: Abdest alırken parmakların arasını iyice yıkamak.

Himaye: Koruma, sahip çıkma.

Hisse: Bölünen bir şeyden herkese düşen pay.

Hitap: Söz, söz söyleme.

Hizmetçi: Hizmet eden.

Hor bakmak: Küçümsemek.

Huy: Yerleşmiş alışkanlık.

Hüzün Yılı: Üzüntü Yılı.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

I

İrk: Soy.
İrak: Uzak.

İ

İbâdet: Kulluk.

Îfâ: Yapmak, yerine getirmek.

İftar: Orucu bitirme.

İftar vakti: Orucu bitirme vakti.

İftitah tekbiri: Namaza başlarken getirilen tekbir.

İhram: Müslümanların hac sırasında, haccederken giydikleri dikişsiz beyaz elbise.

İlâh: Tanrı, yaratıcı.

İlâhî: Cenâb-ı Hak ile ilgili. Allah'a ait.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

İlâhî emir: Allah'ın emri ve istekleri.

İmam: Önder.

İmsak: Oruca başlama vakti.

İnkârcı: Kabul etmeyen, reddeden.

İnlemek: Sızlamak.

İrade: Dileme.

İstiğfar: Allah'tan günahlarının bağışlanmasını isteme.

İsyân: Karşı gelmek, boyun eğmemek.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

K

Kaide: Kural, yönetmelik.

Kuşluk: Sabahla öğle arası vakit, güneşin doğuşundan sonraki vakit.

Kutlu: Mübarek, uğurlu.

Kâinat: Yaratılmış bütün alem.

Kader: Olmuş ve olacak şeyler.

Ka'de-i Âhire: Namazda son oturuş.

Kafîle: Birlikte yolculuk eden kişilerin tümü.

Kâfir: Allah'ın varlığını, birliğini inkâr eden, inanmayan, dinsiz.

Kâmet: Farz namazlardan önce hızlı okunan ezan.

Kaside: Büyüklere övmek üzere yazılan şiir türü.

Kaşlarını çatmak: Öfkelenmek, surat asmak,

Kat: Huzur, makam.

Kaza: Takdir edilen şeyin meydana gelmesi.

Keçe: Yünden yapılan kaba kumaş.

Kemter: Eksik, noksan.

Kerîm: Cömert olan.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

Kerpiç: Saman karışımı güneşte kurutulan çamur.

Kevser: Cennette bir ırmak, havuz.

Kible: İbâdetinde yönelinen yer, dönülen yer.

Kıssa: Hikâye, anlamlı olay.

Kıyâmet: Dünyanın sonu.

Kızılık: Kırmızılık.

Kin: İçten içe duyulan gizli ve şiddetli düşmanlık.

Kral: Hükümdar.

Köle: Para ile satın alınmış özgür olmayan erkek hizmetçi.

Kunut duaları: Vitir namazının üçüncü rek'atında okunan dualar.

Kuşluk: Sabahla öğle arası vakit.

Kutlu: Mübârek, uğurlu.

L

Latif: Hoş, güzel,

Lütuf: İyilik, iyi davranış.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

M

Maddî: Maddeye ait.

Mağara: Dağ yamaçlarının altlarında geniş kovuk.

Mânen: Ruhla ilgili olan.

Mânevî: Maddî olmayan.

Mekruh: Kötü, çirkin görülen şeyler.

Melik: Hükümdar, idare eden, yöneten.

Merhamet: Acımak.

Merkep: Eşek.

Meshetmek: El sürmek, ıslak eli başa sürmek.

Mevlid: Doğum. Hz. Peygamber'in doğumunu anlatan şiirler.

Meyil: Bir tarafa doğru eğilme.

Milâdî: (Milat) Hz. İsâ peygamberin takvim başı olarak alınan doğum tarihi.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

Mîraç: Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'in göğe çıkma olayı.

Misal: Örnek, benzer.

Misbah: Işık, lamba.

Misvak: İslâmiyet'te kullanılması sünnet olan ve diş temizliğine yarayan misvak ağacının kökü.

Muhterem: Saygıdeğer, sayın.

Mukaddes: Mübarek, kutsal, temiz.

Mûsiki: Müzik.

Mübârek: Değerli, bereketli, güzel, kutsal.

Müezzin: Ezan okuyan.

Mü'min: İman eden, inanan.

Münâfık: İki yüzlü. Dış görünüşü Müslüman, içi kâfir olan kimse.

Aldatan kimse.

Müşrik: Allah'a ortak koşan. Putperest.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

N

Nikâh: Evlenme olayının resmî olarak yazıya geçirilmesi.

Nimet: İyilik, servet, varlık.

Niyaz: Dua, yalvarma.

Niyet etmek: Bir şeyi yapmaya karar vermek.

Nur: Parlak ışık.

O

Olgun: Olmuş, yetişmiş, bilgi ve görgüsü gelişmiş.

Ortak koşmak: Allah'a karşılık, başka bir varlığa değer vermek, ona inanmak. Şirk.

Ö

Öksüz: Yetim, annesi ya da babası ölmüş çocuk, kimsesiz.

Ölümsüz: Hiç ölmeyecek, devamlı diri, canlı kalacak olan.

Öz: Bir şeyin esaslı kısmı.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

P

Peygamber: Allah'tan haber getiren. Allah'ı, âhireti, zararlı ve yararlı şeyleri tanıtan.

Put: Allah'a ortak koşanların tanrı edinip taptıkları resim, heykel.

Putperest: Puta, putlara tapan, putu tanrı edinen.

R

Rab: Âlemin yaratıcısı, yaşatıcısı ve besleyicisi.

Rahîm: Bütün yaratılmışları bağışlayan.

Rahmân: Dünyada herkese nimet veren.

Resul: Allah'ın elçisi peygamber.

Rek'at: Namazın içinde bir bölüm.

Rıza: Hoşnutluk, memnuniyet, kabul.

Rızık: Yiyecek şey.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

S

(s.a.v.): Sallallâhu Aleyhi Vesellem. "Allah (c.c.) onun şanını yüceltsin; isteklerini kabul etsin" anlamında Peygamberimiz hakkında söylenen duadır.

Sadaka: Allah rızası için yapılan yardım.

Sahâbe: Peygamberimiz'in arkadaşları.

Salât-ü Selâm: Hz. Peygambere yapılan dua." Allahümme salli alâ Muhammed."

Sapık: Duygu, düşünce ve davranışlarıyla yoldan çıkmış, sapıtmış.

Selâmet: Kurtuluş, sıkıntıdan kurtulmak.

Setr: Örtme.

Seyran eyleyen: Seyahat eden, gezen.

Siyer: Hz. Muhammed (s.a.v.)'in hayatının anlatıldığı eserler.

Sûre: Yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in 114 bölümünden her biri.

Sünnet: Hz. Muhammed (s.a.v.)'in sözleri, işleri, davranışları.

Sûr: İsrâfil (a.s.)'in üfüreceği boru.

Sütanne: Öz annenin dışında sütü emilen kadın.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

Ş

Şefat etmek: Kurtarmak için ricacı olmak.

Şefkat: Acıyı koruma, sakınma, sevme.

Şâhit: Bir şeyi gören, tanık.

Şart: Yerine getirilmesi gereken şey,

Şehâdet: (Şahâdet) Bir şeyin doğruluğuna inanmak. Şâhitlik.

Şeksiz: Şüphesiz, tereddütsüz.

Şer: Kötülük.

Şems: Güneş.

Şeref: Yücelik, seçkinlik.

Şifa: Hastalıklardan kurtulma, iyileşme.

Şirk: Allah'a ortak koşmak.

Şit: Kendisine 50 sayfalık kitap gelen peygamber.

Şükür: (Şükretmek) Allah'a teşekkür.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

T

Takvâ: Allah korkusu ile günahdan kaçınma.

Takdir etmek: Belirlemek.

Tapmak: Kulluk etmek. Allah'ın emirlerini yerine getirmek.

Tasdik: Onaylama, doğrulama.

Tavaf etmek: Kâbe'nin etrafını yedi defa dönmek.

Tebliğ: Başkalarına anlatma, duyurma.

Teheccüd namazı: Gece kalkılıp kılınan namaz.

Temel: Belli, başlı, en mühim.

Ten: Vücudun deri kısmı.

Teravih: Ramazan ayında yatsı namazından sonra kılınan namaz.

Terbiye: Yetiştirme, eğitim, alıştırma.

Ticaret: Mal alım satımı.

Tuba dalları: Cennetteki mübârek Tuba ağacının dalları.

A B C D S Ö Z L Ü Ğ Ü M E F G H

U

Uyluk: Bacağın dizden kalçaya kadar olan kısmı.

Ü

Ümmet: Peygambere inananlar topluluğu.

Ümmi: Okuma-yazma bilmeyen.

V

(v.b.): Ve bunun gibi ve benzeri.

Vacip: Terkedilmesi doğru olmayan ibâdet.

Vadi: İki dağ arasında kalan dere boyu.

Vahiy: Bir emrin Allah tarafından peygamberlere bildirilmesi.

Vahiy meleği: Cenâb-ı Allah'ın emirlerini peygamberlere ulaştıran melek. Cebrâil (a.s.)

Vakfe: Durmak

Vitir: (Vitr). Yatsı namazından sonra kılınan üç rek'atlı namaz.

Vücut: Gövde, beden.

A B C D SÖZLÜĞÜM E F G H

Y

Yellenmek: Kalın bağırsakta biriken gazı çıkarmak.

Yoksul: Fakir.

Yüce: Yüksek, ulu.

Z

Zamm-ı sûre: Namazda Fâtiha'dan sonra okunan sûre ve âyetler.

Zorba: Zor kullanarak başkalarının hakkını alan, haydut.

Zulüm: Haksızlık, acımasızlık, kötülük, işkence.

NOT

A large rectangular area with a light gray background and a brown border. It contains 20 horizontal dotted lines for writing.

